

כלת הטוטו כלה במציאות

בחתונה שלהם, בעוד שלושה חודשים, הם יהיו זוג עוצר-נשימה. יפסיפים. יש להם גם שמות יפים: ציפור ועמית.

ציפור אייזן (27) היתה אחת החתונות שחזן היפה והזקוף זכה בקלודאפ בתשדיר-האשכוליות השערורייתי. מאוחר יותר היא השתתפה גם בתשדיר-התפוחים, שעבר בשקט. אולי מפני שתפוחים קטנים מאשכוליות.

באחרונה רואים אותה בתפקיד הכלה היפה בתשדיר-הטוטו, כשהיא שואלת את אביה בתשדיר, **אייל גפן**: „אבא, מה עם דירה?“ עכשיו היא תהיה כלה אמיתית, ואני מקווה שהיא לא צריכה לשאול את אבא שלה „מה עם דירה“.

אייזן, המשתתפת בימים אלה בהצגות סנויר וחוו לדרומה, פגשה את **עמית ליאור** (28) לפני שנתיים וחצי, כאשר למדו בכיתה אחת בבית-צבי ברמת-גן.

מהרגע הראשון הם נדלקו זה על זה, אבל שום דבר לא קרה. ההסבר של עמית: „בית-ספר למיחשק זה מקום שנתון לכל מיני לחצים. מההתחלה החלטתי שאני לא רוצה שידסקו את ענייני המיניים בחדר-ההלבשה של הכנות. כלומר, אני לא מתעסק עם אף אחת מהתלמידות. החלטה רציונאלית לחלוטין.“

„אבל שנינו רצינו, ושנינו פחדנו, ובסוף קרה מה שהיה צריך לקרות. לפניכן היינו ממש

רינוני רון

ציון צפיר, העולם הזה

רוני לסין

נר באחוזת בראש-הר

כבר עברה לגור אצל לפין וכעבור שבועיים הם טסו יחד לחופשה בהוואי. הזמנה לחתונה לא קיבלתי מהם. גם לא מילת-תודה.

עד כאן הגרין.

לא אכנס כאן לפרטים, למה אורלי מתגרשת, ואיך כבוד הפרופסור הצליח להוציא מחסותה את שני ילדיהם, **ניקול** (4) ו**ניק** (2). „לא תראי אותם עד שיגיעו לגיל 18“ הוא הודיע לה, והקטע הקשה והמדאיג על חמישה-מיליון הדולרים שהוא תובע ממנה, בטענה כי גרמה לו „צער ועוגמת-נפש“.

גרין עמוק (10) „אני שידכתי לאורלי חידה את בעלה הדופא!“

הטלפון שלה. היה ביניהם קליק מידי, אבל אף אחד מהם לא טרח להודיע לי עליכך. לפין (47) הוא ישראלי, יליד תל-אביב, דור שביעי, שאמו ירדה עימו לאמריקה, והוא אורח אמריקאי. כמשך שבועיים חיפשתי את אורלי בטלפון, ולא הצלחתי לאתר אותה. לבסוף צילצלתי אל אחיה, **אהרון**, והוא סיפר לי שאחרי שבוע היא

אבי דרורי

אורלי חירש
היה ביניהם קליק מידי

הקול המיסתורי שלי, המלווה אותי בנאמנות זה 10 שבועות, הפתיע אותי השבוע. לא כלכך בגלל הסיפור עצמו, אלא בגלל העובדה שבסיפור הזה הוא חושף (כמעט) את זהותו. מי יודע, אולי אחרי יותר מחודשיים, שבהם הוא סירב, למרות בקשותיי, להודות בפניי, הוא החליט שהגיע הזמן שהעולם יידע מי הוא. טוב, את זה עוד נראה בהמשך. אני רק מקווה שהוא לא ייעלם לי לפתע פתאום.

סיפור הקול:

הפעם אני בענייני מישפטי-הגירושין של **אורלי חירש**, מי שהיתה מלכת הסיים. מבעלה, הפרופסור **רוני לסין**, המומחה לדם מלאכותי, הגר באחוזת יפהפיה בראש-הר בסנטה-אנה. את ההיכרות בין אורלי לבין הפרופסור, שהוא ישראלי לשעבר, אני זוקף לזכותי. כן. באותו זמן, בתחילת שנת 1983, הכרתי אנשים רבים בלוס-אנג'לס. פגשתי את אורלי אחרי גירושה מצלם-הקולנוע **ג'ים גלובוס** שעזמו להתחתן אחרי היכרות של כמה חודשים ושממנו התגרשה אחרי כמה חודשים — בעוד שלבעלה הראשון, **אבישי הראל**, נישאה אחרי היכרות של שבוע והתגרשה אחרי שבוע. כשהתחלה היכרתי לה את **סבי שבתאי**, ד"ר לטרוח, ישראלי אמיד, בעל דירה מפוארת בסאטנה-מוניקה. הם יצאו ביחד תקופה קצרה ונפרדו.

אחריכך הבאתי לפניה שתי אופציות להי-כרות: האחת — **סטיב ארדמן**, חתיך בלונדי, בן-דודו ובן-טיפוחיו של המיליונר **יונה גולדרייץ**, קבלן, ישראלי לשעבר. השניה — הפרופסור **רוני לסין**. הפרופסור התעניין קודם לכן, בעת ביקור בארץ, ב**שרונה מארש**. עם סטיב היא רק שוחחה בטלפון. הם לא קבעו פגישה ביניהם. ואז מסרתי ללפין את מיספרי

מנחה האוסקר השתולל בחדר-האוכל

את טכס חלוקת פרסי-האוסקר בוודאי ראיתם בטלוויזיה. גם אני ראיתי, ומאוד נהניתי מהפאר וההדר, אבל הכי נהניתי מהמנחה המקסים, **צ'יבי צייס**, שהוא, לדעתי, חתיך, יפה-תואר, חכם ומצחיק. במילה אחת — מהמם.

בלי שום קשר לטכס הזה, פגשתי השבוע מישהי שראתה את צ'יבי צייס, במציאות, רי מקרוב, ליתר דיוק — ממרחק של מטרים אחדים. היא לא סתם ראתה אותו. היא ראתה אותו משתולל ושומע אותו צועק.

זה קרה לפני שנה בחדר-האוכל של המכון ער-

צ'יבי צייס
נשבר לי...

שום בטי פורד בקליפורניה, לשם באים להיגמל כוכבי-קולנוע וכל מיני חשופים ועשירים מסמים קשים, אלכוהול, תרופות וזלילה. **אליזבת טיילור** יצאה משם דה ויפה כפי שלא היתה מזמן, וגם **לייזה מינלי** זכתה שם לאוברול יסודי.

צ'יבי צייס, שהגיע למכון כדי להיגמל מהת-מכרותו לסמים קשים ולאכוהול, נשבר כעבור חמישה ימי-טיפולים מהמיסטר החמור והקפדני

דריה מצקין

עידוד עצמי. בעזרת כוסי-המשקה

של המכון. באמצע הארוחה, בחדר-האוכל, הוא קם פתאום וצעק: „נשבר לי! אף אחד לא יגיד לי מה לעשות! אני אומר לאחרים מה לעשות!“ הוא רץ החוצה, לקח את המיוודה שלו והסתלק. ערה לסצינה הזאת, שלא היתה מצחיקה ושלא נכתבה עבורו כתסריט, היתה **דריה מצקין**, גרושה תל-אביבית ואם לשניים (בן 17 ובת 13), שהגיעה למכון האכסלוסיבי כדי להיגמל מאל-כוהול.

סיפור ההתמכרות שלה התחיל לפני ארבע שנים, אחרי סיום רומאן בן שנתיים עם **סגן אלוף** נשוי. היא היתה בריכאון, ניסתה לעודד את עצמה בעזרת כוסי-טייני, והגיעה בהדרגה

חידה במכונית

המראיין **איתן דנציג** נסע לאי-זמן במותית למופע-ראיונות בצפון הארץ. לידו, במושב האחורי, ישב אחד המרואיינים שלו, חבריה-כנסת **אבא אבן**. ביניהם ישבה בתו של דנציג, הדר בת 10, שהתלוותה לנסיעה.

היה לה קצת משעמם בדרך, והיא העבירה את הזמן ככל מיני תרגילים וחידות. היא שאלה את כבוד הח"כ כמה שאלות קטנות, שהתשובה לכלן היתה הסיפרה שלוש. לבסוף היפתחה אליו את השאלה האחרונה בתרגיל הזה: „כמה גלגלים יש למריצה?“

יש אשר מתבלבלים ועונים בשוונג „שלושה“, יש תכמים העונים: „אחד“. מה היתה, לדעתכם, תשובתו של אבא אבן?

הוא שאל את הדר: „מה זה מריצה?“

להרבה כוסות.

דריה: „האלכוהול לא פותר בעיות, רק מאפשר בריחה לכמה שעות. בריחה לא אמיתית, ריחוף. כמו בכל דבר אצלי, גם בזה הלכתי עד הסוף, בהגומה, בלי חשבון. בסוף הבנתי שיש לי רק שתי אפשרויות: למות או להיגמל.“

דריה קראה בעיתון על המכון, הציעה לאבא שלה, **שלום מצקין**, מי שהיה בעבר הבעלים של רשת-החניוניות המפורסמת, שכבר אינה קיימת, לקחת אותה לשם. מצקין הסכים בהתי-להבות. מה זה כסף — בעיקר כאשר הוא ישנו — לעומת חייה ובריאותה של הבת היחידה? הוא אף נסע איתה, כדי לוודא שהיא תגיע בשלום.

יחד עם דריה נגמלו שם, באותו זמן, גם שתי **זמורות-יפום ידועות מאור**, שחוקניות **קולנוע** שהגיעה לשיא קריירה שלה לפני 15 שנה וקצת נשכחה מאז, **בימאיי-טלוויזיה**, מהידועים באמריקה, אחותו של זמרה-קאנטרי **ג'יני קאש**, כל אלה נוספו על צ'יבי צייס, שלא הצליח להחזיק מעמד.

הדוד של דריה, המיליונר **משולם ריקליס**

ציפור אייזן

אשכוליות, או לא להיות...

עמית ליאור

היה לה קשה לנשום

ככאס — הופענו ביחד בהצגה, והיה קטע שבו הייתי צריך להרים אותה על הידיים. תפסתי אותה חזק בצלעות, סדקתי לה צלע, והיה לה קשה לנשום במשך כמה חודשים.“

אחריכך הוא נזכר שהקטע שלו עם ציפור לא התחיל, בעצם, בבית-הספר למיחשק, אלא שנים אחדות קודם-לכן. עמית: „הייתי חייל מיסכן ועלוב, והיא הגיעה לבסיס להופעה עם הלהקה הצבאית. הייתי המום ממנה. לא יכולתי להירגע, והייתי מסתובב על ג'יפ, ומחפש את הלהקה, כמו מפגר. לא מצאתי אותה.“

„פתאום, בבית-צבי, ראיתי אותה.“

ואשתו הראשונה, **יהודית**, היא אחות אמה של דריה, **תהילה** אומנם לא בא לבקר, אבל דאג שמזכירתו תהיה איתה בקשר יומיומי.

מצקין, שעבדה בעבר כעוזרת-בימאי בתיאטרון, ובאחרונה כסיפריית-ילדים, נקיה מאלכוהול זה 16 חודש, אבל המאבק בכמיהה למשקה לא יסתיים, כנראה, לעולם. „שום משקה אל-כוהולי לא נכנס אליי הביתה“, היא מספרת, „גם לא חומץ לבישול המכיל קצת אלכוהול. גם לא עוגות המכילות אלכוהול. לפני שאני מזמינה מוס במיסעדה, אני שואלת אם הוא מכיל אלכוהול — ואם כן, אני מוותרת.“

כאשר אני נכנסת לפאב או למסיבה, ורואה את כולם בראש טוב, זה עושה לי חשק לשותות גם כן. אני חושבת לעצמי: איזה כיף להם! אבל נורא חשוב לי לחיות. כוסית אחת קטנה, ואני חוזרת למה שהיה פעם!“